

A Pesterzsébeti Baptista Gyülekezet lapja

Alapítva: 1948-ban

Új folyam: 312. szám

2019. május

„Gyökerezetek meg és épüljeteK fel öbenne, erősödjeteK meg a hit által, amint tanultátok, és hálaadásotok legyen egyre bőségesebb.”(Kol 2:7)

Imádkozó édesanya

A májusi lapszámunkat elsősorban az Anyák napja köré tematizáltuk. De természetesen lesznek benne nemcsak anyáknak, anyákról szóló gondolatok, írások is, így szeretném az e havi lapszámunkat is az egész gyülekezet kedves figyelmébe ajánlani!

Honnan ered az anyák napja? Mióta és miért ünnepeljük?

Az anyák megünneplésének története az ókori Görögországban kezdődött. Akkoriban tavaszi ünnepeket tartottak Rheának, az istenek anyjának, és vele együtt kialakult az édesanyák tiszteletének napja. A kereszténység a 17. században vette át az ünnepet, természetesen eltávolodva az eredeti, pogány tartalomtól. Akkoriban a húsvétotkövető negyedik vasárnapon tartották az édesanyák ünnepét. A családjuktól messze dolgozó szolgálók szabadnapot kaptak, hogy hazamehessenek, és a napot édesanyjukkal tölthessék. Már ekkor szokás volt apró ajándékkal - süteménnyel - kedveskedni az anyáknak.

Magyarországon 1925-ben a Magyar Ifjúsági Vöröskereszt tartotta az első ünnepet, a májusi Mária-tisztelet hagyományával összekapcsolva. 1928-ban már miniszteri rendelet sorolta a hivatalos iskolai ünnepélyek közé az Anyák napját.

Az ünnep ötletét Petri Pálné, egy államtitkár felesége hozta Amerikából, és a legelső Anyák Napi ünnepeket 1925. március 8-án a MÁV gépgyár foglalkoztatójában munkásgyerekek tartották.

Szép dolog, hogy a világ megemlékezik az édesanyákról, az önzetlenségükről, gondoskodásukról, de most a Bibliából szeretnék egy édesanyát a testvérek figyelmébe ajánlani. Egy imádkozó édesanyát: Annát.

"Egyszer Anna fölkelt, miután ettek és ittak Silóban. Éli pap meg ott ült egy széken az Úr templomának az ajtófélfájánál. Az asszony lelke mélyéig elkeseredve könyörgött az Úrhoz, és keservesen sírt. Azután erős fogadalmat tett, és ezt mondta: Seregek Ura! Ha részvéttel tekintesz szolgálólányod nyomorúságára, gondod lesz rám, és nem feledkezel meg szolgálólányodról, hanem fiúgyermeket adsz szolgálólányodnak, akkor egész életére az Úrnak adom, és nem éri borotva a fejét!" (1Sám 1:9-11)

Mindannyian ismerjük Anna történetét, ezért most csak röviden, néhány pontban szeretnék rámutatni, milyen anya, nő is volt ő. 3000 évvel ezelőtt élt, de a problémái, melyekkel szembe kellett néznie, ma is időszerűek.

1. Megalázott asszony volt

Akkoriban a férfiaknak több feleségük

volt, és bár ők "csak" ketten voltak feleségtársak, mégis sok gúnyolódást, sértést kapott az asszonytársától. Szégyennek számított akkoriban, ha valakinek nem született gyereke, és ezt folyamatosan az orra alá is dörgölték rosszindulatúan. A Biblia is úgy nyilatkozik, hogy Peninná vetélytársa volt Annának, nem pedig egymás segítői voltak.

2. Meg nem értett asszony volt

Hiába szerette a férje, nem tudta megérteni, miért ekkora fájdalom számára az, hogy nincs gyermeke. *"Miért vagy úgy elkeseredve? Nem többet érek én neked tíz fiúnál?" (1Sám 1:8)* Tipikusan olyan kérdés ez, amikor valaki nem érti a másikat, mert nem ismeri őt eléggé. A férj egyszerűen csak magából indult ki. Neki volt már gyermeke Peninnától, nem is értette, Anna mit problé-mázik ezen. Milyen vaskos értetlenség szólal meg sokszor házasságokban férjek részéről a feleségükkel szemben! Vagy asszonyok részéről a férjükkel szemben. Mennyire nem ismerjük, és sokszor nem is akarjuk megismerni igazán a másikat még sok év házasság után sem! Vagy nem értjük, miért probléma neki az, ami minket hidegen hagy.

3. Úgy tűnt, Isten nem hallgatja meg

Hosszasan és kitartóan imádkozott gyermekért, de látszólag Isten válaszra sem méltatta. Hónapok, sőt évek teltek el úgy, hogy semmi jelét nem látta annak, hogy Isten figyelne rá és a kéréseire. Hiszen látszólag nem kért "sokat". A nők többségének minden különösebb nehézség nélkül megfogant a gyereke. Akkor neki miért nem lehet? Nem érdekli meg? Elfeledkezett róla Isten? Ilyen kérdések fogalmazódhattak meg benne.

Hogyan reagált Anna minderre?

1. Csendesesen hordozta a maga terhét. Isten ellen nem zúgolódott, nem lázadt. Amit viselnie kellett, azt viselte. Közben hűségesen imádkozott. Szoros kapcsolatban maradt Istennel. Akkor is folytatta az

imádságot, ha Isten egyelőre nem reagált az imáira.

2. Minden áldozatra kész volt azért, hogy ott legyen a gyülekezetben. Ha ez neki személy szerint kellemetlen volt is, mert Peninná ott, a nagy nyilvánosság előtt is igyekezett őt megszégyeníteni, akkor is ott volt, mert neki fontos volt, hogy az egész család együtt jelenjen meg Isten előtt, és együtt vegyenek részt az istentiszteleten.

3. "Túlzásba" vitte a vallásosságát. Nem volt elég, hogy otthon sokat imádkozott, de elment a templomba is, vállalva a kellemetlenséget. Sőt, amikor már mindenki kijött a templomból, ő megint visszament, hogy tovább imádkozzon.

4. Már akkor imádkozott a gyermekéért, amikor az még meg sem született, sőt meg sem fogant.

5. Amikor végre megkapta Istentől azt, akit kért, akkor visszaadta Neki. Így, ilyen egyszerűen és merészen. Örök időkre fénylő példája az imádkozó anyának, aki nem félti a gyermekét Istentől. Aki azt mondja: én őt egész életére az Úrnak szentelem.

A kis Sámuelek előbb-utóbb nagy Sámuelekké válnak. És ha pozitív példát láttak, akkor az meghatározza az életüket, és reményeink szerint követni fogják azt. Ha hangzik értük az imádság, akkor védve vannak még egy ennyire veszélyekkel teli világban is, mint amiben ma élünk. Aki ilyen elszántan, komoly hittel éli az életét, mint Anna, az bizakodhat abban, hogy nem imádkozik hiába. Akkor igaz lesz az, amit *Füle Lajos* rövid versében így olvashatunk:

Szülőknek-gyerekekről

Feltétel nélkül, úgy, ahogy vannak, megbékélt szívvel, mint ki hatalmat vett e reményre, hitre, csodákra, szeretni őket, mind egyre várva, hogy visszajönnék, ha el is mentek, hogy nem kerülük ki a Kegyelmet.

Akkor is, hogyha szívünk merő seb,
Isten szemével szemlélni őket,
Ki irgalom, s Ki - később? hamar? -
azt tehet velük, amit akar!

Taligásné Rákosi Márta

Mit jelent anyának lenni?

Két, látszólag nagyon egyszerű kérdést tettem fel 5 édesanyának a gyülekezetünkben. Ezek annyira triviális kérdések, hogy sokszor talán végig sem gondoljuk őket, pedig jó tudatosítani magunkban a látszólag magától értendő dolgokat is. Miben látják az anyaság szépségét gyülekezetünk nőtestvérei, illetve mi számukra a legnagyobb kihívás? A válaszadók között van friss anyuka, nagymama korú édesanya, több gyerekes illetve egy gyerekes anyuka is. Érdekes volt számomra látni, mennyire másként élik meg ugyanazt a "hivatást" a testvérnők. Íme a válaszok, amelyeket kaptam:

Mi a legszebb számodra az anyaságban?

Válasz 1: Ez a kérdés számomra mellbevágó volt, mivel csak most szembesülök vele. Számomra a felelősség felvállalása, amivel a terhességem alatt (nagyon fiatal voltam még), nem szembesültem (nem félttem tőle előre). Annyira természetes volt, hogy ez ezzel jár, hogy fel sem tűnt, amíg nem kezdtem el gondolkodni róla. Nem gondolkoztam/gondolkodom rajta, természetes, hogy Ők az elsők, és alárendelem az egyéni prioritásaimat az általam szeretettek javára. Ez a nagymama funkcióban csak felerősödött.

Válasz 2: A legszebb dolog az anyaságban: látni a gyermekeim fejlődését, ahogyan okosodnak, cseperednek. Sokat tanulhatok abból, mennyi szeretettel és nyíltsággal, bizalommal fordulnak felénk, a szüleik felé és a testvérek egymás felé.

Válasz 3: Az anyaságra nem lehet előre felkészülni vagy más gyerekén gyakorolni. Ez egy folyamatos fejlődés, és az a szép,

amikor látod a gyereken, hogy jól végzed a munkádat. Annál meg aztán végképp semmi se tesz boldogabbá, amikor magától azt mondja, hogy szeretlek anya. Jó látni, hogy nem csak falra hányt borsó az, amit nap mint nap mondunk neki, hanem ha szükség van rá, előjön belőle a minta, amit állandóan sulykolunk neki. Jó érzés az, hogy van valaki, aki teljesen megbízik benned, és úgy érzi, hogy anyára mindig számíthat.

Válasz 4: Mi a legszebb? Talán olyan nincs, mert milliárd szépsége van, és nehéz válogatni belőle, hiszen ahogy nő(nek) a gyermek(ek), ezek a pillanatok soha nem térnek vissza, és ez lényegesen megszépít mindent. De talán szülés után, amikor az ember kipurcant állapotában van és odaadják neki azt a kis csöppséget, az nagyon gyönyörű érzés. Ugyanígy az esküvője napja. És közte mennyi csodás év telik el... Friss nagymama jelöltként pedig az anyaság öröme új dimenziókat nyit.

Válasz 5: Több legszebb dolog is van az anyaságban számomra már így egy hónap után is. A legszebb dolgok pl. amikor rám mosolyog, még ha nem is tudatos, és amikor összebújunk, sóhajt egy nagyot és megnyugszik nálam. Nagyon különleges érzés az, hogy ilyen hatással tudok lenni rá, csak azzal, hogy ott vagyok neki. Tulajdonképpen az egész lényét, azt hogy ő van nekünk, egyfajta földöntúli boldogságként élem meg, és ez másfajta boldogság, mint amit eddig éreztem. Közhelyesen hangzik, de tényleg úgy érzem, hogy ez semmihez sem hasonlítható.

Mi jelenti a legnagyobb nehézséget számodra anyaként?

Válasz 1: Szerettem volna mindent magam megoldani, a magam módján, a lehető legjobban, a gyerekek számára a legjobbat nyújtani. Megvédeni őket a negatív hatásoktól, a rossz barátoktól, (legszíve-sebben magántanulót csináltam volna belőlük, de erre akkoriban még nem

volt lehetőség, hála Istennek). Aztán az Úr rávezetett, hogy én nem fogom tudni megvédeni Őket semmitől! Nehéz volt, de el kellett jutnom oda, hogy átadom Őket az Úrnak, Tőle kaptam Őket, napról napra kérem Őt, hogy vigyázzon rájuk! Ez persze nem ment fel az alól, hogy ami az én dolgom földi vonatkozásban, maximálisan megte-gyem, lelki téren pedig az imahátteret biztosítom, amíg az Úr időt ad erre.

Válasz 2: A legnehezebb az anyaságban számomra az örökös kialvatlanság. Ha nem lennék folyton fáradt, azt hiszem, a nehéz helyzeteket is több türelemmel és humorral tudnám kezelni.

Válasz 3: Nekem nehéz szigorúnak lennem, és néha nem vagyok elég határozott, amit a gyerekek egyből megéreznek, és azt ki tudják használni. A rossz napokon, úgy érzi az ember, hogy kudarcot vallott és mindent rosszul csinál.

Válasz 4: Mi a legnehezebb? A betegségek, a lelki kínlódások, a pofonok. Az én nagy nehézségem a kamaszkor volt, jó hogy túl vagyok rajta. Amióta viszont anyu már nincs közöttünk, azóta már minden más, minden veszített az értékéből. Nehezen élem meg az anyák napját, mert már nem tudom megölelni.

Válasz 5: A legnehezebb talán az, hogy szinte egyáltalán nem én határozom meg az időbeosztásomat és a napi ritmusomat. Illetve az, amikor éjszaka fel kell kelni, mert sír, én pedig nagyon fáradt és nyugös vagyok, de tudom, hogy akkor mindenképpen rám van szüksége, ezért muszáj összeszednem magamat. Ez néha nagyon nehéz, mert azt érzem, hogy nem tudom magamat eléggé háttérbe szorítani az ő érdekében.

Imádkozzunk gyülekezetünk édesanyáiért, hisz boldog gyermekeket csak boldog édesanyák tudnak nevelni!

Az interjúalanyok gyülekezetünk nőtestvérei

Babazsúrok a gyülekezetünkben

Jó dolog tudni azt, hogy imádkoznak értem a testvérek. De még jobb érzés ezt a saját fülemmel hallani!

Ennek szellemében indult idén a gyülekezet Női körének kezdeményezésére az a szokás, hogy minden kismama számára babaváró zsúrt szerveznek a nőtestvérek. Hála Istennek az elmúlt időben bőven voltak kismamák, és reményeink szerint még sok ilyen programot szervezhetünk!

Ezek a délutánok köszöntéssel, közös imával indulnak, majd játékos feladatok és egy kis sütemény mellett, kellemes hangulatú beszélgetésekbe torkollnak. Nem titkolt célja ezeknek az összejöveteleknek, hogy a szülés előtt álló anyukákat biztosítsuk szeretetünkről, támogatásunkról, arról, hogy imádkozunk értük, és szükség esetén fordulhatnak hozzánk.

Ennek jegyében volt az első ilyen babaváró zsúr Gál Aliz és Tamás kisfiának, Dávidnak, január 26-án.

Február 16-án Eszter és Géza Hangájának ünneplésén, március 9-én Niki és Dini Elizájának, április 27-én pedig Timi és Samu Johannájának szervezett zsúron vehettünk részt.

Őszinte köszönet a szervezőknek, a gondolat kiötlőinek, azoknak, akik igei gondolatokkal, versekkel, süteménnyel, tortával készülnek ezekre az alkalmakra!

Reményeink szerint még sok kisbabát ünnepelhetünk a közeljövőben!

Ma gyóntatóm az erdő

Ma gyóntatóm az erdő. Este van,
Sötét lombok közt csillag, reszkető,
Mint mély templomba tévedt gyertyaláng.
Körül az avar: oltárépítő
És szentélytartó oszlopok: a fák.

Az erdőszélről jöttem: bűn honából,
Sütött a vétek izzón, mint a nap,

Jöttem a bánat szelíd ösvényén,
Kezemben reszketett a levett kalap,
E mély homályba, e szent fák tövébe
Teszem le szívemből ma mind a vétket
Tölgykoronákban orgonáz a szél.

És szól az Isten: "Feloldozlak téged."

Reményik Sándor

Mit kezdjek a szürke időszakokkal?

Sokat gondolkodtam azon, hogy vajon csak az én munkám unalmas? Néha szürkének és unalmasnak látom a hétköznapiakat. Monotonnak.

Nemrégiben Dávid és Góliát történetét olvastam újra a Bibliában. *"És ezt kérdezte a filiszteus Dávidtól: Hát kutya vagyok én, hogy bottal jössz ellenem? És szidni kezdte a filiszteus Dávidot Istenével együtt. Ezt mondta a filiszteus Dávidnak: Gyere csak ide, hadd adjam testedet az égi madaraknak és a mezei vadaknak!" (1Sám 17:43-44)*

A parittyá amolyan gyerekjátéknak tűnik. Én is nemrég tudtam meg, hogy akár 150 m-re is el lehet löni vele. Sőt, nagyon jó harci eszköznek számított az ókorban, azonban csak kevesen használták, mert nagyon sok gyakorlást igényelt az, hogy valaki jó parittyás legyen.

Azon gondolkodtam, Dávid vajon hol tanult meg parittyázni.

„Dávid azonban így felelt Saulnak: Pásztor volt a te szolgád apja juhainak mellett, és ha jött egy oroszlán vagy medve, és elragadott egy bárányt a nyájából, utánamentem, leterítettem, és kiragadtam a szájából. Ha pedig ellenem támadt, megragadtam a szakállánál fogva, leterítettem, és megöltem.” (1Sám 17:34-35)

Nem voltam pásztor soha, de gyermekkoromban sokat voltam falun, és akkoriban még lehetett pásztorokkal találkozni. Fiatal lányként, mindig sajnálattal néztem a pásztorokra azért, mert rettenetesen unalmasnak gondoltam azt, hogy egész nap

az állatokat terelgetik, figyelik, ahogy legelnek. Nem hiszem, hogy Dávid idejében izgalmasabb munka lehetett. Kivéve persze, ha jött egy oroszlán. Valószínűsítem, hogy Dávid ezeket az unalmas időszakokat használta ki arra, hogy gyakoroljon, és megtanuljon parittyázni. E nélkül soha nem juthatott volna el erre a nagy győzelmére.

Az életének legegyszerűbb, legszürkébb, legunalmasabb időszakában élete legnagyobb csatájára készült fel. Így van ez a mi hívő életünkkel is! Nem lehet egyből Góliát legyőzésével kezdeni a hívő életet. Először a hétköznapiak monoton harcaiban kell résen lenni. Például győzedelmeskedni a rossz gondolataink, a heves indulataink, a hálátlanságunk, a türelmetlenségünk felett.

Te testvérem, mit kezdesz a szürke időszakokkal? Ne feledd, akkor dől el, hogy mi lesz a nagy csatáid kimenetele.

Egy testvérnő a gyülekezetünkéből

Mi a csend?

A csend... nem lehet más, csak visszhang.

A térdeplők áldott nyitánya.

Miben Isten közel lép hozzánk,

S karjait áldólag kitarja.

Tamaska Gyula

Nem élhetnek muzsikaszó nélkül!

Vajon van-e értelme egy gyermeket zenére nevelni, ha várhatóan nem lesz belőle hivatásos muzsikusz? – merül fel sok szülőben a kérdés. Pedig számos olyan kutatás látott napvilágot az elmúlt ötven évben, amely azt bizonyítja: a zenével való foglalatosság cseppet sem felesleges időtöltés.

Mindig úgy éreztem, hogy fantasztikus dolog az, hogy tudok hangszeren játszani. Akkor is, ha nem vagyok egy kifejezetten ügyes "zenész". Sőt, ha más ennyit gyakorolt volna élete során, mint én, már

biztosan magasabb szinten tartana. De ez hála Istennek, már nem frusztrál. Tudom értékelni azt a kicsit, amit kaptam.

Az, hogy baptista gyülekezeteinkben ekkora szerepe van a zenének, óriási kincs. Egyrészt közösség összetartó ereje van a közös zenélésnek. Sok fiatal számára a nehéz, lázadó tini korban szinte az egyetlen vonzó dolog a gyülekezetben az, hogy együtt zenélhet, énekelhet másokkal. De felnőttként is sokakat egy lelkileg sivár időszakban csak a zenei szolgálata (vagy egyáltalán az, hogy van szolgálata, "kötelessége") tart ott a gyülekezetben. Aztán persze átlendül ezen az időszakon, hisz az orgonálás vagy az énekkari éneklés önmagában nem üdvözít, gyógyít. De én is voltam már olyan helyzetben, hogy semmi kedvem nem volt Istennel találkozni az imaházban, de mennem kellett, mert én orgonáltam, aztán hihetetlenül feltöltődve mentem haza az istentiszteletről.

Most nem is annyira erről a lelki oldaláról szeretnék írni, hanem a "száraz tudomány" segítségével szeretném megerősíteni a szülőket abban, hogy zenére oktassák a kicsinyeket.

Agyunk két féltékéje különböző képességek elsajátításához köthető. A beszédközpont például a bal agyféltekéhez, míg a zenei képességek nagy része a jobb agyféltekéhez kapcsolható. Ahhoz, hogy minél szorosabban tudjon együttműködni a két féltéke, az általuk irányított képességeket arányosan kell fejleszteni. Ez azt jelenti, hogy a kisgyermek korai zenei nevelése éppen olyan fontos, mint a beszédkészség-fejlesztés. A zenével való kapcsolatuk nemcsak muzikalitásuk fejlesztését szolgálja tehát, hanem a két agyfélteke harmonikus fejlődését is.

Vizsgálatok kimutatták, hogy zenehallgatás közben különböző ingerek stimulálják agyunk legfontosabb részeit. A klasszikus muzsikát hallgató gyermekek memóriája már féléves zenetanulás, illetve aktív zenehallgatás után tíz-tizenöt százalékot javul! Összegezve tehát

elmondhatjuk, hogy a zene fejleszti a kognitív, érzelmi, nyelvi és társas készségeket, nem utolsósorban pedig rengeteg örömet nyújt.

Hogyan hasznosítsuk mindezeket az ismereteket gyermekünknel?

♪ Az egyik legfontosabb dolog, hogy ne csak az óvónőre, zenepedagógusra bizzuk a fejlesztést! Hat-hét éves korig az oktatás legjobb színtere az otthoni légkör. A zenélés a családi élet szerves részévé válhat, kölcsönösen örömet szerezve gyermeknek és a szülőnek. Az énekelgető édesanya érzelmileg pozitívan hat a gyermekére. Nem kell itt különösebben komoly dalokra gondolnunk! Eleinte ne a tartalmi elemekre, hanem a ritmusra fektessük a hangsúlyt. Az első énekek legyenek kis hangterjedelműek, rövidek; olyanok, amelyeket iskoláskorunkból fel tudunk eleveníteni.

♪ A CD-ről lejátszott dalok jó kiegészítései lehetnek a zenével való ismerkedésnek, de semmi nem pótolja az édesanya hangját! Az énekelgetés, az énekes játékok játszása a legjobb módszer a gyermek zenei érdeklődésének felkeltésére. Ha olyan légkört teremtünk, melyben jól érzi magát, akkor a zenével való találkozás örömteli és önfeledt élmény lesz számára.

♪ 1-2 éves gyermekünkkel már ne csak énekelni próbáljunk, hanem kísérjük valamilyen mozgással a dalolást. Ez lehet akár taps, mutogatás vagy körjáték. A lényeg a fokozatosság! Először csak ülve, egyszerű mozdulatokkal kísérjük az éneket, majd jöhetnek az összetettebb kézmozgások, tánclépések. A négyéves gyermekek még csak utánzások mozgást végeznek, de az idő előrehaladtával egyre több önálló mozdulatot találnak majd ki. Elégedettséggel fogja eltölteni őket, ha megtapasztalják, hogy képesek a testüket és az elméjüket egyszerre, összehangoltan működtetni. Persze ennek begyakorlásához időre és rengeteg türelemre van szükség.

♪ Nem fontos kizárólag komolyzenét hallgatnunk, de azt ne felejtsük el, hogy

gyermekünk esztétikai érzékét ebben az időben alapozzuk meg, így törekedjünk az igényes és sokszínű zeneválasztásra.

♪ A hangszeres játékot általában hétévesen kezdik a gyerekek. A hangszer kiválasztásánál próbáljuk meg félretenni saját vágyainkat! Hiába van otthon egy versenyzongora, hiába ajándékozott valamelyik nagyszülő egy hegedűt a gyerekeknek, ha ő fuvolázni szeretne. Minden-képpen biztosítsuk számára a szabad választás lehetőségét, mert csak ebben az esetben fog szívesen gyakorolni. Ehhez persze szükség van arra, hogy a gyermeknek legyenek személyes tapasztalatai is. Ha van a közelünkben zeneiskola vagy valamilyen hangszeres bemutató, vigyük el oda, hadd ismerkedjen meg a hangszerekkel!

A zene tehát kiváló személyiségfejlesztő, és ahogyan Bárdos Lajos írja: „gazdagítja a kedélyt, nemesíti az ízlést, fogékonyabbá tesz más szépségek iránt”. Éljük hát e nagyszerű lehetőséggel!

Taligásné Rákosi Márta

Tavaszi nagytakarítás

Itt a tavasz, legalábbis nekem. Szokás szerint nagytakarítást tartok. A kedvenc részem az, amikor szélesre tárom az ablakokat, és a szoba megtelik friss levegővel és ragyogással. Ezután jön a kellemetlenebb rész, ilyenkor derül fény az addig sötét sarkokban meglapuló koszra. A takarítás időt és energiát igényel, de szeretem a végeredményt, így nem bánom, van, mi motiváljon.

Néha úgy érzem, az életemre naponta ráférne egy tavaszi nagytakarítás. Reggeltől estig annyi szeméttel megtelek, hogy már alig-alig marad bennem frissesség és ragyogás. S a legszomorúbb, hogy olyan könnyű ebbe beletörödni, halogatni a belső takarítását. Csak hát, ez is időt és energiát igényel, meg sok alázatot, s még több őszinteséget. Leleplezni a sötétség cseleke-

deteit, a sötétség haszontalanságait. S itt időznék is egy kicsit. A bűn az bűn, oké, kosz, takarítani való. DE olyan sok megtűrt haszontalansággal van tele az életünk, eltűrt obszcén viccek a munkahelyen, megnézett filmek, sorozatok rengetege, internetes, telefonos játékokkal eltöltött idők, facebook-os és internetes szörfölések, ésatöbbi. Mind-mind haszontalanság, s helyette mennyi hasznos dolgot beiktathatnánk az életünkbe.

Volt egy bácsi a buszon, két megállót utazott összesen, s még azt az öt percet is arra használta, hogy odalépjen egy fiatal lányhoz, s megkérdezze, mi lakik a szívében, ismeri-e az Urat. Csodálkoztam a beszélgetésükön, megérintett, elszégyelltem magam... én mikor...? Még a buszos utazások is lehetnek hasznosak, tőlünk függ.

Szóval a haszontalanság olyan megtűrt kosz, legalábbis az én életemben, melyre igencsak ráfért egy tavaszi nagytakarítás.

Vágyom arra, hogy most legyen tiszta az életem. Vágyj erre te is, hisz semmi sem marad a végtelenségig lepel alatt. Addig kell szellőztetni és a fényt beengedni a szobába, míg süt a nap, s nem tudhatod, hogy a te életedre mikor borul felhő. Használd ki az alkalmas időt, használd ki a márt. Leplezz le az életedben minden bűnt, minden haszon-talanságot. Tisztogasd a szívedet, s felragyog neked a Krisztus.

Ítéljétek meg tehát, mi kedves az Úrnak, és ne vegyetek részt a sötétség haszontalan cselekedeteiben, hanem inkább leplezzétek le ezeket. Mert amiket titokban tesznek, azokról még beszélni is szégyen, de mindaz, amit a világosság leleplez, nyilvánvalóvá lesz. Mert minden, ami nyilvánvalóvá lett, az világos. Ezért mondja:

„Ébredj fel, aki alszol, támadj fel a halálból, és felragyog neked a Krisztus.” (Ef 5:10-14)

Neked mit kell kitakarítani az életedből? Honnan hiányzik a frissesség és a ragyogás?

www.leplezetlenul.hu

Legyen életcélunk

Pár napja vettem meg *AHópárduc felesége* c. könyvet, melyben Sterczer Hildával, Eröss Zsolt feleségével beszélget Révész Szilvia.

Néhány gondolatot hozok a könyvből:

Az ember életében a céltalanság a legveszélyesebb. Az életet nem megúszni, hanem megélni kell. Úgy eltölteni, hogy nyomot hagyjunk. A hegymászót azért nem értik az emberek, mert ő nem akarja megúszni, sőt ki is hívja a sorsot maga ellen azzal, hogy elébe megy a nehézségeknek. De ezt itt lent is meg tudjuk tenni.

Férje halála után, amikor összeomlott az Istenbe és férjébevetett hite, a jövőképe, Tapolyai Emőke volt mellette pszichológusként, segítette őt a gyászfeldolgozásban. Hilda hívőként megélte, hogy Isten vele együtt sír a tragédia miatt. A szenvedés nem Isten szándéka. Neki ez fáj, és azon lesz, hogy segítsen. A gonosz célja épp az, hogy hátat fordítsunk Istennek, hogy megtagadjuk a nehézségek között. Fontos, hogy elkerüljük a csapdákat: az önvád, a miértek, a helytelen istenkép csapdáját. Nekem „csak” annyit kell tennem a nehéz helyzetekben, hogy maradjak Isten mellett, és engedjem, hogy szeressen és segítsen.

Jób példája sokat segített neki. Jób felesége és barátai a tipikus emberi reakciókkal „segítettek”, Isten közben csendben ült a háttérben, és várta, hogy Jób végre odaforduljon hozzá. Így van ez velünk is. Ő nem bánja, ha rázzuk az öklünket, csak végül forduljunk hozzá, hogy átölelhessen.

Hilda pár éve a Hópárduc Fejlesztő Falmászás módszerrel foglalkozik óvodáskorú gyerekekkel, ahol komplexen fejlesztik a mozgást, koordinációt és koncentrációt.

Simon Lidia

Programajánló

Május 8-án Amerikából Budapestre látogat a *Singing Men of Texas* férfikórus, hogy együtt dicsóítsuk teremtőnket.

17:30-kor és 19:30-kor koncerteznek imaházunkban.

♥Imádkozzunk a koncertért, a texasi testvéreinkért!

♥Imádkozzunk az evangélium terjedéséért!

♥Hívjuk meg ismerőseinket, barátainkat, akik talán még nem hallották a jó hírt!

! És ne felejtünk el regisztrálni a <http://baptist.hu/texascimen!>

A koncert ingyenes, de a helyfoglaláshoz regisztráció szükséges még az erzsébeti testvéreknek is!

Következő lapzárta: május 23.

Állandó alkalmaink, kapcsolat

Istentisztelet: vasárnap 10:00 és 17:00

Kiscsoportos bibliatanulmányozás (MKBK): vasárnap 9:00

Bibliaóra: csütörtök 18:30

Ifjúsági bibliaóra: péntek 18:00

Úrvacsora: a hónap első vasárnapján délelőtt

Baba-mama kör: kéthetenteszerdán 17:00

Sakk szakkör: a hónap első vasárnapját követő hétfő 17:00

Imaház címe: Bp. XX. ker., Ady Endre u. 58.

Lelkipásztor: Katona Béla
Tel: 06-20-449-0458

Gondnok: Horváthné Császár Márta
Tel: 284-4604

Gyülekezeti bankszámla: 11720001-20185927

SZERETET-SZOLGÁLAT

A Pesterzsébeti Baptista Gyülekezet lapja

Felelős szerkesztő: Katona Béla

Szerkesztő: Taligásné Rákosi Márta, Katona Bernát

email cím: pbgyujtag@gmail.com

Technikai munkatárs: Simon Lidia

Gyülekezet honlapja: www.pbg.hu